నీది నీకే!

- మలపాక రాజేశ్వరి

''సుబ్బులూ! తలుపేసుకో. నేను ఆఫీసుకు వెళ్ళొస్తాను'' అని చెప్పి భార్య సమాధానం కోసం ఎదురు చూడకుండా సైకిల్‌పై బజారుకు బయల్దేరాడు వెంకట్రావు. సన్నగా రివటలా వుండే వెంకట్రావుకి కల్పనారాయ్ లా వుండే సుబ్బలక్ష్మికి జతకలిపిన బ్రహ్మ చతురతను మనం అభినందించాలి. చిన్నప్పుడే తల్లినీ తండ్రినీ పోగొట్టుకున్న వెంకట్రావుని మేనమామ భూషణమే చేరదీసి విద్యాబుద్ధులు చెప్పించాడు. విద్య సరిగా అబ్బకపోయినా బ్రతకనేర్చే బుద్ధుల్ని మాత్రం వెంకట్రావు వంట బట్టించుకున్నాడు.

కాలేజీలో అమ్మాయిల్ని ఏడిపించడం, స్నేహితుల పేర్లతో ప్రేమలేఖలు వ్రాసి తగవులు పెట్టి ఆనందించడం ఎక్కువ కావడంతో అతని మీద నిఘా వేసి అందమైన అతని చేతి వ్రాత సహాయంతోనే వెంకట్రావుని పట్టుకొని నిలదీసి కాలేజీ నుంచి డిబారు చేయడంతో డిగ్రీ కంప్లీట్ చేయలేకపోయాడు. కొన్నాళ్ళు ఫైనాన్స్ కంపెనీలో, బట్టలషాపుల్లో గుమస్తాగిరీ వెలగబెట్టిన వెంకట్రావు ఒకడి ఒద్దికలో పనిచేయలేడని గ్రహించిన మేనమామ, కూతుర్ని యిచ్చి పెళ్ళి చేసి తన టీవీ రిపేరు షాపును అల్లుడికి అప్పజెప్పి హైద్రాబాద్‌లోని కొడుకు వద్దకు వెళ్ళిపోయాడు.

ప్రభుత్వ ఆఫీసులో పనిచేయాలన్న తనకోరిక తీరకపోవడంతో తన షాపునే ఆఫీసుగా భావిస్తూ రోజూ భార్యతో ఆఫీసుకు వెళ్ళొస్తానని చెప్పడం అలవాటు చేసుకున్నాడు. మున్సిపాలిటీ స్థాయిలో వున్న ఆ పట్టణంలో రెండు డిగ్రీ కాలేజీలు, నాలుగు జూనియర్ కాలేజీలు, నాలుగు హైస్కూళ్ళు వున్నాయి. ఇనుప వ్యాపారంలో ప్రసిద్ధి చెందిన ఆ పట్టణంలో వెంకట్రావు మేనమామ పలుకుబడితో టీవీ రిపేర్ల షాపు మీద నెలకు ఆరువేల వరకూ సంపాదిస్తున్నాడు.

ఇటీవలనే తన షాపులో 'సలహా' కేంద్రాన్ని కూడా ఏర్పాటు చేసాడు. కాలేజీ కుర్రాళ్ళ దగ్గర నుండీ రాజకీయ నాయకుల వరకూ వారికి కావలసిన సలహాలనిస్తూ ఫీజు వసూలు చేస్తున్నాడు. తన అందమైన చేతిరాతతో కాలేజీ కుర్రాళ్ళకు ప్రేమలేఖలు రాస్తూ-వారికి తగిన సలహాలనిస్తూ వారందరికీ 'బాబాయ్'గా ఆరాధ్య దైవమయ్యాడు.

షాపు తెరిచిన అరగంటకి ఆదుర్దాగా వచ్చాడు ఎల్.ఐ.సి. ఏజంటు రామారావు.

''నమస్కారం గురువుగారూ!''

''నమస్కారం. రండి రామారావుగారూ! ఏమిటి విశేషాలు? మార్చినెలలో ఊపిరి పీల్చుకోవడానికి కూడా ఖాళీ దొరక్క యమ బిజీగా వుండేవారు తీరుబడిగా యిలా వచ్చారు.''

''ఏం చెప్పమంటారు! మా వృత్తిలో తీవ్రమైన పోటీ వచ్చేసింది. కష్టమర్లను ఏదో ఒకవిధంగా ఆకట్టుకొని గిఫ్టులు సమర్పించనిదే బిజినెస్ జరగడంలేదు. కొత్తగా ఈ వృత్తిలోకి వచ్చేవారి ముందు మేం నిలబడలేక పోతున్నాం. మీరే ఒక మంచి సలహా యిచ్చి పుణ్యం కట్టుకోవాలి.''

''ఊహూ! అలాగా! వాళ్ళు కష్టమర్లకు ఏం గిఫ్టులు యిస్తున్నారు?''

''పూర్వం ఒక డైరీయో, కాలండరో, పెన్నో యిచ్చేవాళ్ళం. ఇప్పుడు మాకొలీగ్స్ బిజినెస్‌ని బట్టి ఫ్యాన్లు, టి.వి.లు కూడా యిస్తున్నారు. మొన్న ఒకాయన ఏకంగా 'ఫ్రిజ్' కూడా యిచ్చాడు. ఈ విషయం పేపర్లలో కూడా వచ్చేసింది.''

''అయితే ఒక పని చేయండి. తిరుపతి టూర్‌కి ఒక లగ్జరీ బస్ ఏర్పాటు చేసుకోండి. మీకు పాలసీ చేసిన ప్రతివారినీ తిరుపతి తీసుకువెళ్తానని చెప్పండి. అయితే ఈ విషయం ఎవరికీ చెప్పవద్దని మీ పార్టీలకు హెచ్చరించండి. రైల్వే రిజర్వేషన్ల బాధ లేకుండా హాయిగా తిరుపతి వెళ్ళివచ్చే అవకాశాన్ని ఎవరూ వదులుకోరు. పైగా 'మేం తిరుపతి రాము' అని ఎవరూ ఖండితంగా చెప్పరు. మీకు తప్పక పని జరుగుతుంది.''

''థాంక్సండీ. మంచి ఐడియా చెప్పారు'' అని జేబులోంచి రెండు వందలు తీసి వెంకట్రావు టేబుల్ పైనున్న డబ్బాలో వేసి వెళ్ళిపోయాడు రామారావు.

కాసేపటికి ఇద్దరు కాలేజీ స్టూడెంట్స్ వచ్చారు. ఇద్దరికీ చెరి ఒక ప్రేమగీతం రాసియిచ్చాడు. చెరో వంద రూపాయలూ డబ్బాలో వేసి వెళ్ళారు వాళ్ళిద్దరూ. గత రెండేళ్ళ నుండీ కాలేజీ నేపథ్యంలో వస్తున్న ప్రేమ సినిమాలు వెంకట్రావుకి కనకవర్షం [illegible] కాలేజీ స్టూడెంట్సుకి రాసిచ్చిన ప్రేమ [illegible] లేఖలపై వచ్చిన రాబడితో సుబ్బలక్ష్మికి [illegible] బంగారు గొలుసు చేయించాడు. కవిత[illegible] కైనా పంపితే పాతికో, ఏభయ్యో పంపే[illegible] నెలల తరబడి వేచి వుండవలసి వచ్చే[illegible] కోసం. అటువంటిది కవిత రాయగానే [illegible] యలు వెంటనే పేమెంట్ జరిగిపోతోంద[illegible] వితల రచనలో దిగాడు వెంకట్రావు.

పదిగంటలయ్యేసరికి కనకారావు వచ్చాడు [illegible] రమంటూ. ''రావయ్యా, ఏమిటీమధ్యన [illegible] స్వైపోయావు. కనిపించడంలేదు. టీ తాగు[illegible] అని షాపులో కుర్రాడిని రెండు టీలు తెమ్మ[illegible] వెంకట్రావు.

''ఏమిటో గురువుగారూ! ఊరూరా ఈ త[illegible] మేళా వచ్చాకా మా చీరల వ్యాపారం సజావుగా [illegible]డంలేదు. ఉగాదికి ఉషారుగా వుండే మేం [illegible] ఉసూరుమని వుండాల్సి వస్తోంది'' అంటూ ని[illegible]ర్చాడు కనకారావు.

ఈలోగా టీలు రావడంతో ఇద్దరూ టీలు తాగారు.

''మీరే ఏదో ఉపాయం చెప్పి మా బిజినెస్ పుంజుకునేటట్లు చేయాలి'' ప్రాధేయపడ్డాడు కనకారావు.

''రెండువేల రూపాయల విలువైన చీర ఐదు వందలకే ఇస్తున్నామని చెప్పు.''

''అయ్ బాబోయ్! చీరకు అంత లాభం వుండదు సార్.''

''తెలుసులేవయ్యా! ఈమధ్య టీ.వీ. ప్రకటనలు చూడటం లేదా! 125 గ్రాముల పట్టుచీర 125 రూపాయలకే, 75 గ్రాముల పట్టుచీర 75 రూపాయలకే హైద్రాబాద్‌లో అమ్ముతున్నామని చెప్తున్నారు కదా! హైద్రాబాద్ వెళ్ళి ఒక వంద చీరలు తెచ్చి రెండో కంటివాడికి తెలియకుండా రెండు వేల రూపాయల పట్టుచీర, ఎవరో షాపు క్లోజ్ చేస్తుంటే తీసుకువచ్చి మీకు తక్కువ ధరకు యిస్తున్నామని చెప్పు. 50 శాతం రిబేటుకు అలవాటు పడిన జనం 75 శాతం రిబేటుకు యిస్తున్నామంటే ఎగిరి గంతేస్తారు. వెళ్ళు.''

వెంకట్రావు సలహాకి దిమ్మెరపోయాడు కనకారావు. కురుక్షేత్ర యుద్ధం ముందు అర్జునుడికి గీతోపదేశం చేసిన కృష్ణపరమాత్మలా కన్పించాడు వెంకట్రావు, కనకారావుకి.

రెండు చేతులూ జోడించి వెంకట్రావుకి నమస్కరించాడు. ''మీ బుర్రే బుర్ర గురువుగారూ! వస్తానండి!'' అంటూ జేబులోంచి ఐదువందలు తీసి డబ్బాలో వేసాడు కనకారావు.

• • •

పది రోజులు గడిచాక హెడ్‌కానిస్టేబుల్ వెంకటరెడ్డి వెంకట్రావు షాపుకు వచ్చాడు.

''మీరు కవితలు బాగా రాస్తారని మా ఎస్.పి. గారికి తెలిసిందట. మిమ్మల్ని ఒకసారి తీసుకురమ్మన్నారు.''

''మీ ఎస్.పి. గారికి సాహిత్యమంటే బాగా ఇంట్రస్టని విన్నాను. బాగుంది. పదండి'' కుర్రాడికి షాపు

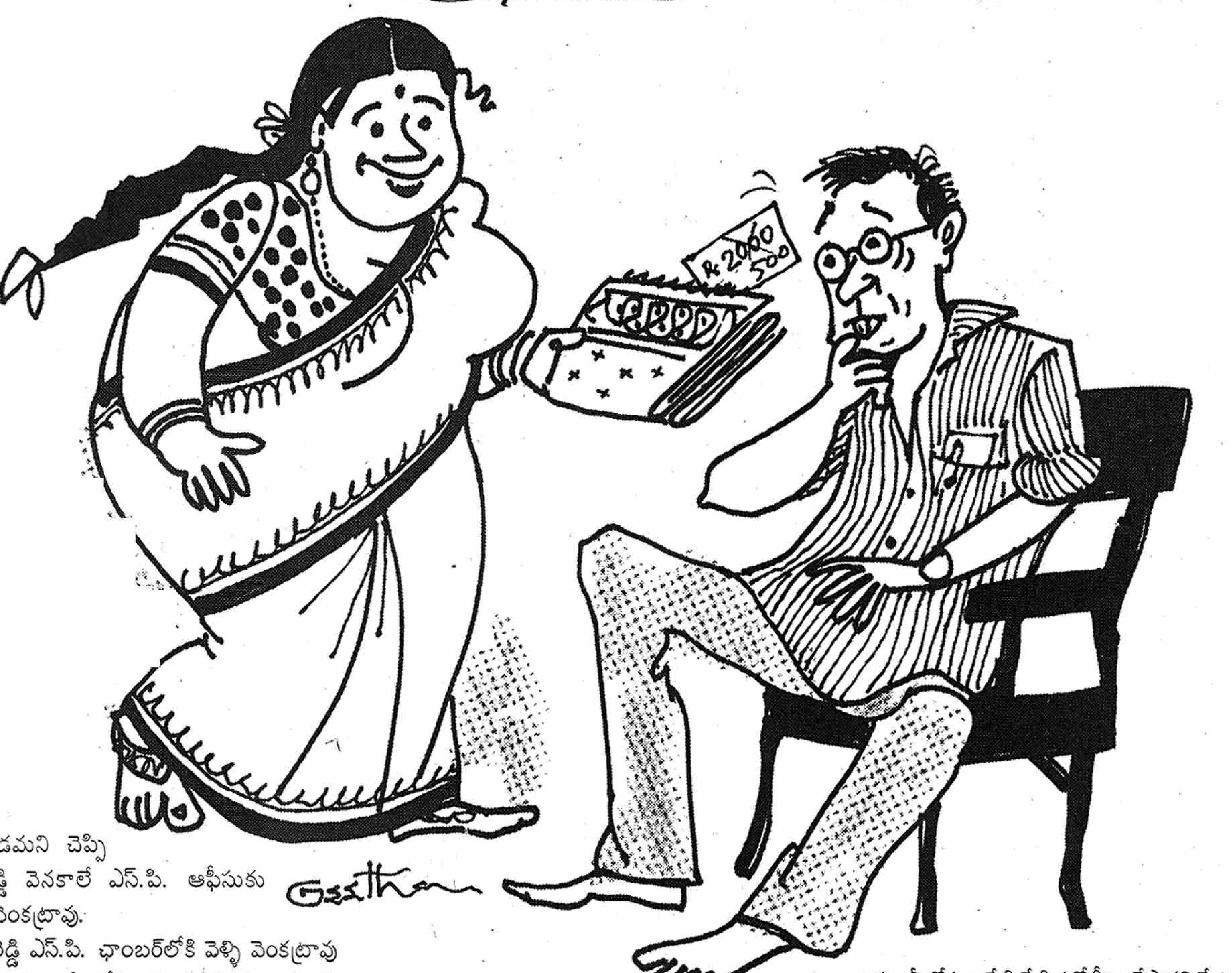

చూస్తూండమని చెప్పి వెంకటరెడ్డి వెనకాలే ఎస్.పి. ఆఫీసుకు వెళ్ళాడు వెంకట్రావు.

వెంకటరెడ్డి ఎస్.పి. ఛాంబర్‌లోకి వెళ్ళి వెంకట్రావు వచ్చాడని చెప్పగానే లోపలకు పంపమని చెప్పాడు ఎస్.పి. మెషిన్‌గన్‌తోవున్న సెక్యూరిటీ తలుపు తీయగా లోపలకు వెళ్ళాడు వెంకట్రావు. పూర్తి ఎ.సి. చేయబడిన ఆ ఛాంబర్ చూడగానే వెంకట్రావు ఆనందపడ్డాడు తనకందులో ప్రవేశం లభించినందుకు. అర్ధ చంద్రాకారంలోవున్న టేబుల్ వెనుక రివాల్వింగ్ ఛైర్లో కూర్చున్న సునీల్‌వర్మను చూసి నమస్కరించాడు వెంకట్రావు. ఎస్.పి. గారి వెనుక అందంగా పెయింట్ చేసిన గాంధీ మహాత్ముని తైలవర్ణం చిత్రంపై సన్నని కాంతి ప్రసరిస్తోంది.

టేబుల్‌పైనున్న ఫైల్ చదివి సంతకం చేసి పక్కనే వున్న ట్రేలో వుంచాడు ఎస్.పి. కుడిపక్కనే వున్న ప్రేమ కవితల కట్టను తీసి వెంకట్రావుకిచ్చి చిరునవ్వుతో అడిగాడు ఎస్.పి. ''ఇవన్నీ మీరు వ్రాసినవేనా అని.''

''అవునని'' బదులిచ్చాడు వెంకట్రావు.

''మీచేతివ్రాత చాలా బాగుంది.''

''థాంక్స్.''

''యువతీ, యువకులకు అర్థం పర్థంలేని సలహాలనిస్తూ, మీ స్వార్థం కోసం ప్రేమలేఖలు, ప్రేమ కవితలు రచించి టీనేజ్ యువతను పక్కదారి పట్టిస్తున్నారని మీపై మహిళా మండలివారు, వుమెన్స్ కాలేజీ వారు కంప్లైంట్ చేసారు. మైనార్టీ తీరిన యువతీ, యువకులు నిజాయితీగా ప్రేమించుకుంటే వారికి తగిన సలహాలనివ్వండి. అవసరమైతే మా సహాయం కూడా తీసుకొని వారి పెద్దలను ఒప్పించి వారిని ఒక ఇంటివారిని చేయడానికి ప్రయత్నించండి. అంతేగానీ మెచ్యూరిటీ లేని వారి మనసులపై మోహావేశ భావాలను రగిలించే ఇటువంటి చెత్తను వారికందించకండి.''

''చిత్తం'' అరిచేతులు, అరికాళ్ళు వణుకుతూండగా నీరసంగా జవాబిచ్చాడు వెంకట్రావు.

''అందంగా చేతివ్రాత వున్న మీరు హుందాతనం కల్గిన నడవడి అలవర్చుకోండి. మన రాతలు సమాజానికి మంచి చేయకపోయినా చెడు మాత్రం చేయకూడదు. మరోసారి మీమీద కంప్లైంట్ వస్తే జైల్లోనే మీరు కవితలు రాసుకోవలసి వస్తుంది. వెళ్ళండి.''

పులి బోనులోంచి బయటపడిన మేకపిల్లలా బయటకు వచ్చాడు వెంకట్రావు. వరండాలోని కూజాలోంచి మంచినీళ్ళు గ్లాసులో ఒంపుకొని గట గటా త్రాగేసి ఆఘ మేఘాల మీద షాపుకొచ్చి పడ్డాడు.

'ఛీ! ఛీ! పొద్దుటే ఎవరి మొహం చూసానోగానీ ఇలా జరిగింది!' అనుకొని పొద్దున్నే తన అరచేతులు చూసుకునే నిద్ర మంచంమీద నుంచి లేస్తానని గుర్తుకు వచ్చి కిమ్మనకుండా వుండిపోయాడు.

పెందరాళే షాపుకట్టేసి ఏడుగంటలకే ఇంటికి వచ్చాడు వెంకట్రావు.

''ఏమిటి, అలావున్నారు?'' అని పలకరించిన భార్యకు బదులు చెప్పక ఉసూరుమని కుర్చీలో కూలబడ్డాడు. మీకోసం వేడి వేడి పకోడీలు వేసానని ప్లేటు నిండుగా పకోడీలు పట్టుకొచ్చింది సుబ్బలక్ష్మి. వెంకట్రావు టి.వి. చూస్తూ పకోడీలు తింటున్నాడు.

''ఈ ఉగాదికి నాకు పట్టుచీర కొనక్కరలేదండీ.''

''మీ నాన్న కొరియర్‌లో చీర పంపుతానన్నాడా?''

''అహ! నేనే కొనుక్కున్నాను. ఎంత తక్కువ తెలుసాండీ?''

''ఎంత తక్కువట?''

''రెండువేల రూపాయల పట్టుచీర ఐదు వందలకే ఇచ్చాడండి. పాపం! హైద్రాబాద్‌లో పెట్టిన షాపు నష్టమొచ్చి మూసేసారట. చవగ్గా వస్తున్నాయని నాలుగు చీరలు తీసుకున్నాను. మా అమ్మకు, వదినకూ కూడా యిద్దామనుకుంటున్నాను.''

సుబ్బలక్ష్మి చెప్తున్న ఒకోమాటా ఒకో వాడి బాణమై అతని హృదయాన్ని సూటిగా తాకింది. 'హమ్మ! కనకారావూ! నా వేలితో నాకంట్లోనే పొడిచావు కదా!' అని భారంగా మూలిగాడు.

పకోడీలు తినడం మానేసి బిత్తరపోయిన వెంకట్రావుని చూసి ''ఏమిటి? అలా వుండిపోయా''రని ప్రశ్నించిన సుబ్బలక్ష్మితో మంచినీళ్ళిమ్మని చెప్పాడు.

ఎస్.పి. గారి ఛాంబర్‌లో గాంధీ మహాత్ముని చిత్రపటం కింద రాసిన 'చెఱుపకురా, చెడేవు' సూక్తి అతనికి పదే పదే గుర్తుకు వస్తోంది.

★